

ת"פ 15458/12/19 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד ג'אעפר בן חסן אבו סבילה, מוחמד בן עבד אלסלאם אל עאסם

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ט טבת תשפ"א

03 ינואר 2021

ת"פ 15458-12-19 מדינת ישראל נ' אבו סבילה (עציר) ואח'

תיק חיצוני: 518254/2019

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ מתמחה רן אהרון נוראל

נגד
הנאשם

1. ג'אעפר בן חסן אבו סבילה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אחמד ס. ותד
2. מוחמד בן עבד אלסלאם אל עאסם (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד דרויש נאשף

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- אחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (שני הנאשמים);
- נהיגה ללא רשיון, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (נאשם 2 בלבד);
- נהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל - 1970 (נאשם 2 בלבד).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (ת/1), בהן הורשעו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, במועד שאינו ידוע למאשימה, וטרם יום 30.11.19, חברו הנאשמים יחדיו לקבל לידיהם סם מסוכן באיזור גבול מצרים.

הנאשם 2, הינו בלתי מורשה לנהיגה, החל מיום 28.08.19, בשל צבירת ניקוד.

ביום 30.11.19, סמוך לשעה 20:38, הגיעו הנאשמים ברכב לנד קרוזר מ.ר. 6308762, השייך לנאשם 2 (להלן: "הרכב"), כאשר הנאשם 2 נוהג ברכב, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה ברכב וללא פוליסת ביטוח תקפה, לאזור גדר הגבול עם מצרים, סמוך לקווי דיווח 250 - 256.

בהגיעם לגדר הגבול, אספו הנאשמים כ-30 חבילות אשר הכילו סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של כ-25 ק"ג אל הרכב. הנאשמים חזרו אל הרכב ונעצרו על ידי המשטרה בסמוך למקום.

לאחר מספר דיונים מקדמיים, ההגנה כפרה בעובדות כתב האישום, והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

ההגנה אף העלתה טענות מקדמיות בדבר הגנה מן הצדק, הבאה לידי ביטוי באכיפה בררנית, אך טענות אלו נדחו.

נערכו מספר דיונים מקדמיים נוספים, על כן, שמיעת הראיות נדחתה.

בהמשך, הוכרז מצב חירום מיוחד בשל מגפת covid-19, על כן, נדחה הדיון פעם נוספת.

עקב חילופי ייצוג, שוב נדחו דיונים.

דחיות נוספות היו עקב כניסת הסניגורים לבידוד.

לאחר שנקבעו מועדי הוכחות נוספים, בוטל דיון הוכחות פעם נוספת, בשל מצב בריאותי של אחד הסניגורים.

במועד נוסף, במהלך שמיעת פרשת התביעה, ביקשו הצדדים להפנותם שוב להליך של דיון מקדמי, לצורך גיבוש הסדר.

בסופו של דבר, נקשר בין הצדדים הסדר טיעון (ת/2), במסגרתו הודו והורשעו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון כלל הסכמה עונשית לענין נאשם 1 בלבד, לפיו, יוטלו על נאשם זה 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן יופעל מאסר מותנה, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שבסך הכל, ירצה 30 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוסכם כי יושתו עונשים נוספים של מאסר מותנה, קנס ופסילה, אשר היקפם ייקבע ע"י בית המשפט.

באשר לנאשם 2, לא הושגו הסכמות עונשיות, ולצדדים נתאפשר לטעון לעונש כראות עיניהם.

טענות הצדדים לעונש נשמעו ביום 07.12.20 ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה ראיות לעונש כדלקמן:

- ר.פ. לנאשם 1 (ת/א3) - לחובת הנאשם, הרשעה מיום 15.07.2019, בעבירה של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, בניגוד לסעיף 6 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973. מעל הנאשם, תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה, למשך 12 חודשים. כן, לחובת הנאשם, הרשעה מיום 17.11.11, בעבירת גניבה, בניגוד לסעיף 384 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- רישום תעבורתי לנאשם 1 (ת/ב3) - לחובת הנאשם מספר הרשעות תעבורתיות: הרשעה מיום 02.09.19, בעבירה של נהיגה עם רישיון שפקע תוקפו; הרשעה מיום 20.01.14, בעבירה של נהיגת רכב לא תקין; מספר הרשעות בעבירות תעבורה נוספות, מסוג ברירת משפט, כגון נהיגה במהירות, נהיגה תוך שימוש במכשיר טלפון נייד, ועוד.
- רישום תעבורתי לנאשם 2 (ת/4) - לחובת הנאשם מספר הרשעות תעבורתיות בעבירות של נהיגה ללא רישיון או עם רישיון שפקע תקפו; נהיגה ברכב לא תקין; עבירות תעבורה נוספות, כגון נהיגה במהירות או נהיגה תוך חצית צומת באור אדום.
- גזר דין ת"פ 30970-08-18 בעניינו של הנאשם 1 (ת/5) - הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גידול סמים מסוכנים, בניגוד לסעיף 6 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973. במסגרת גזר הדין, הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא, שלא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין.

ההגנה הגישה, לעניין העונש, אסופת תעודות ואישורי לימודים בנוגע לנאשם 2 (נ/1).

טענות הצדדים

התביעה טענה לפגיעה בערכים המוגנים של שלום הציבור ובטחונו.

התביעה עמדה על התכנון המקדים שקדם לעבירה - הנאשמים הגיעו לאזור גדר הגבול עם מצרים כאשר הנאשם 2

עמוד 3

נוהג ברכב מסוג לנד קרוזר, שעה שאין לו רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח, בכדי לאסוף את הסמים. עוד טענה התביעה בנוגע לפוטנציאל הפגיעה בבטחון ובסדר הציבורי בשל העובדה, כי העבירות נעברו בסמוך לגבול, אותו מאבטחים כוחות שונים.

התביעה טענה בנוגע לחשיבות המלחמה בנגע הסמים.

המאשימה ביקשה שלא ליתן משקל לאישורי הלימודים של הנאשם 2.

התביעה טענה שחלקו של נאשם 2 גדול יותר מנאשם 1, שכן, הוא הביא את רכבו, ונהג בו ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח.

הסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים, כלל הסכמה עונשית ביחס לנאשם 1 בלבד, לפיה, על הנאשם 1 יוטלו 24 חודשי מאסר בפועל ויופעל המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו במסגרת ת"פ 30970-08-18, חציו במצטרב וחציו בחופף, ובסך הכל, 30 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה להטיל מאסר דומה על נאשם 2.

התביעה עתרה למתחם ענישה שינוע בין 22 ועד 40 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף, עתרה התביעה להטיל על כל אחד מהנאשמים מאסר מותנה מרתיע; קנס משמעותי בשל אופי העבירה מתוך מניע כלכלי; פסילת רישיון הנהיגה של הנאשמים; וחילוט רכבו של הנאשם 2, אשר שימש לצורך העבירה.

ההגנה טענה, ביחס לנאשם 1, כי ההסדר כולל מאסר ממושך, והנאשם זקוק לרישיון הנהיגה שלו, על מנת להשתלב בעתיד במעגל התעסוקה ולשקם חייו.

כן, טענה ההגנה, כי הנאשם לא נהג ברכב אלא ישב לצד הנהג.

על כן, ביקשה ההגנה להימנע מפסילה בפועל ולהסתפק בפסילה מותנית.

באשר לרכיב הקנס, ביקשה ההגנה שהקנס יהיה מתון ומידתי, בשל היעדר תמיכה כלכלית מצד משפחתו של הנאשם.

ביחס לנאשם 2, טענה ההגנה, כי מדובר באדם בעל בתעודת גרות מלאה, שהחל לימודים אקדמאיים, בעל שאיפות

ורצון לנהל חיים נורמטיביים, לפני מעצרו עבד במפעל.

ההגנה טענה, כי הנאשם חווה קשיים כלכליים, אך הינו אדם נורמטיבי ויש סיכוי לשקם אותו.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין 8 ועד 10 חודשי מאסר וביקשה לסטות לקולה מהמתחם מטעמי שיקום.

ההגנה ביקשה להימנע מחילוט הרכב של הנאשם וכן, להתחשב במצב כלכלי בנוגע לקנס.

ההגנה ביקשה שלא להטיל פסילה על רישיון הנהיגה של הנאשם, מאחר והוא גר בפזורה.

דין והכרעה

אין צורך להכביר מילים על חומרתן של עבירות הסמים.

מדובר בנגע המתפשט במהירות ומשחית חייהם של אנשים, בין אם זה ציבור המשתמשים בסמים ובין אם ציבור הנפגעים מעבירות המבוצעות ע"י אלו המשתמשים בסמים.

בנוסף, כתוצאה מעבירות אלה, מועברים מיד ליד כספים בלתי מדווחים בהיקף עצום, חלקם מוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית בתחומים שונים.

על הצורך להילחם מלחמת חורמה בתופעה הזו, וחומרת הענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים במערך הפצת הסמים, דובר רבות בפסיקה.

ראה ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים

בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

כן, ראה בש"פ 10638/08 ויצמן נ' מ"י:

העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת.

בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, קיים מנעד ענישה רחב, החל מעונשים צופי פני עתיד ועונשים לריצוי בדרך של עבודות שירות (אשר ככלל, יוטלו רק לאחר הליך שיקומי מוצלח), ועד עונשי מאסר בפועל לריצוי בכליאה ממשית שהגיעו למספר שנים. סקירת הפסיקה מובילה למסקנה, כי ככלל, בעבירות של החזקת סמים מסוג קנביס או חשיש, במשקל של קילוגרמים, דינם של הנאשמים הוא מאסר בפועל בכליאה ממשית.

מתחם הענישה

להלן, תובא פסיקה לצורך קביעת מתחם הענישה הראוי:

· ע"פ 1548/18 גיא נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) - אוחדו ערעורים של 3 נאשמים, אשר הורשעו בבית המשפט המחוזי בעבירות סמים, עם נאשם נוסף אשר לא ערער על גזר דינו. המערער 2 והמערער 3, הורשעו בהחזקת סם מסוג קנביס, במשקל 49.60 גרם, שלא לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 2 העונשים כדלקמן: 15 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מע"ת בן 4 חודשים (סך הכל, 19 חודשי מאסר לריצוי בפועל); 8 חודשים מאסר מותנה; קנס בסך 3,000 ₪. על המערער 3, גזר בית המשפט המחוזי העונשים כדלקמן: 13 חודשי מאסר בפועל; 8 חודשים מאסר מותנה; קנס בסך 3,000 ₪; הפעלת פסילה מותנית של רישיון הנהיגה למשך 3 חודשים. בית המשפט העליון הקל עונש המאסר בפועל שנגזר על המערערים 2 ו-3, מתוך עיקרון אחידות הענישה לשני הנאשמים הנוספים בתיק, והפחית את רכיב המאסר בפועל של המערער 2 ל-13 חודשי מאסר בפועל, אך השאיר את הפעלת המע"ת ויתר רכיבי גזר הדין על כנם. כן, הפחית עונשו של המערער 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל, והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם. בית המשפט העליון לא התערב במתחם הענישה שנקבע בבית המשפט המחוזי.

· עפ"ג 38161-12-16 אלעול נ' מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי הותיר על כנו גזר הדין, אשר במסגרתו הוטלו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס כספי בסך 20,000 ₪, לאחר הרשעתו בעבירה של

החזקת סם מסוכן מסוג חשיש, שלא לצריכה עצמית, במשקל 6 ק"ג. בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו המאשימה הגבילה עצמה ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 44501-11-16 **מדינת ישראל נ' עזאזמה ואח'** (פורסם במאגרים) - הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיו נסעו ברכב, כאשר הם מחזיקים ב-3.3 ק"ג קנביס ו-1.59 ק"ג חשיש (בסך הכל, כמעט 5 ק"ג). הנאשם 1 נהג ברכב, ללא רישיון כדן. כאשר הנאשמים הבחינו במחסום משטרה, הם השליכו הסמים מהרכב. הנאשמים הורשעו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, והנאשם 1 הורשע גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון. בית המשפט גזר על הנאשם 1, אשר לחובתו עבר פלילי, העונשים כדלקמן: 18 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילה מקבל או החזיק רישיון נהיגה; קנס בסך 9,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 2, הנעדר עבר פלילי, העונשים כדלקמן: 11 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪.

בשים לב כי הכמויות בפסיקה שהובאה לעיל נמוכות בפער משמעותי מהכמות בעניינו - 25 ק"ג קנביס - מוצא בית המשפט להעמיד מתחם העונש ההולם בעבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, אשר ינוע בין 18 ועד 36 חודשים מאסר בפועל. זהו המתחם, בעניינו של הנאשם 1, שהורשע בעבירות סמים בלבד.

באשר לעבירות התעבורה, המיוחסות לנאשם 2 בלבד, של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, המדובר בעבירה חמורה, המסכנת את שלומם ובטחונם של המשתמשים בדרך.

הנאשם עבר העבירות, בעודו נגד דרכים בין עירוניות, בדרך שהינה ארוכה, עד לאזור גבול מצרים, כשהוא אינו מורשה לנהיגה, על מנת לעבור עבירת הסמים.

שימוש ברכב לצורך עבירה הוא חמור ומגלם פוטנציאל נזק גדול, כל שכן, כאשר הנהג אינו מורשה נהיגה ואין לו פוליסת ביטוח תקפה.

במקרה של הימלטות ממשטרה, או תאונה, הנזק יכול להיות קטלני ואף להותיר את הנפגע ללא מזור.

בנוסף, מעיון בגיליון ההרשעות התעבורתי, מדובר בעבריין רצדביסט בתחום התעבורה.

ביחד עם עבירות התעבורה, יועמד מתחם הענישה הכולל בעניינו של הנאשם 2, בין 20 עד 40 חודשים מאסר בפועל.

כן, מוצא בית המשפט להיעתר לבקשת התביעה, ולהטיל על הנאשמים גם מאסר מותנה; קנס; ופסילה בפועל ועל תנאי.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

כאמור לעיל, בנוגע לנאשם 1, קיימת הסכמה עונשית במסגרת ההסדר, לפיה יוטלו עליו 24 חודשי מאסר בפועל והפעלת מע"ת בן 12 חודשים מגזר דין 30970-08-18, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שירצה 30 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנאשם 2, בהעדר הרשעות קודמות; לנוכח שאיפתו לנהל חיים נורמטיביים בסך הכל - יועמד עונשו על הצד הנמוך של המתחם הכולל.

קנס

עבירות סמים, בבסיסן, נעברות מתוך מניע של רווח כלכלי, זאת על חשבון שלום הציבור ובריאותו.

כאמור לעיל, המדובר בעבירות, בעטין מתגלגלים סכומים גדולים של כספים בלתי מדווחים, המוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית מסוגים שונים.

כמות הסמים בה החזיקו הנאשמים גדול מאוד ומצדיקה השתת עיצום כספי משמעותי.

הוסף לאמור, בכל הנוגע לנאשם 2, הורשע גם בעבירות תעבורתיות, המצדיקות, כשלעצמן, הטלת קנס וכך היה גם אם היה נדון בבית המשפט לתעבורה בגין עבירות אלה לבדן.

בהתאם להוראות הדין, בעת השתת עונש מסוג קנס, יתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה דנן, לא הוצגו ראיות בנוגע למצוקה כלכלית, והמדובר בטענה, שעל ההגנה להוכיח בראיות.

פסילת רישיון נהיגה

הנאשמים הורשעו בעבירות סמים מסוג פשע, תוך שהם מסתייעים ברכב לשם כך.

בנוסף, הנאשם 2 הורשע בשתי עבירות תעבורה.

עבירות הסמים מצדיקות השתת עונשי פסילה, בפועל ועל תנאי, על כל אחד מהנאשמים, כשבנוגע לנאשם 2, בהיותו

הנוהג ברכב וכן לאור הרשעותיו בעבירות תעבורה ועברו התעבורתי - יש מקום להשתת פסילה לתקופה משמעותית, שתבטיח הרחקתו מהדרך לזמן רב ותאפשר בחינה מחדש של עצם התאמתו לנהיגה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בראיות הצדדים לעונש; ולאחר ששמע דברם האחרון של הנאשמים; גוזר על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

- לנאשם 1 - 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים מגזר הדין ת/5, כשישיה חודשים ממנו - במצטבר לעונש שהוטל, והיתרה - בחופף. סך הכל, ירצה הנאשם, 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- לנאשם 2 - 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- לכל אחד מהנאשמים - 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם ממאסר, והתנאי - שהנאשמים לא יעברו עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, שהיא מסוג פשע;
- לכל אחד מהנאשמים - 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם ממאסר, והתנאי - שהנאשמים לא יעברו עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, שהיא מסוג עוון;
- לנאשם 1 - קנס בסך 10,000 ₪, או 85 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים, החל מיום 15.02.21 ובכל 15 לחודש העוקב;
- לנאשם 2 - קנס בסך 15,000 ₪, או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים, החל מיום 15.02.21 ובכל 15 לחודש העוקב;
- לנאשם 1 - פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 6 חדשים, החל מיום שחרורו ממאסר. על הנאשם להפקיד רשיונו במזכירות ביום העבודה הבא שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי כל עוד לא הופקד הרישיון - יהיה פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;
- לנאשם 2 - פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 24 חדשים, החל מיום שחרורו ממאסר. על הנאשם להפקיד רשיונו במזכירות ביום העבודה הבא שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי כל עוד לא הופקד הרישיון - יהיה פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;
- על כל אחד מהנאשמים - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה על רכב מנועי בת 6 חודשים על תנאי, תקופת התנאי - למשך 3 שנים מיום סיום הפסילה בפועל.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"א, 03 ינואר 2021, במעמד הצדדים.